

Міністерство освіти і науки України
Навчально-науковий інститут фінансів, економіки, управління та права
Національного університету
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка» (Україна)
Національна школа публічного адміністрування (Канада)
Варненський вільний університет Чорноризця Храбра (Болгарія)
Гентський університет (Бельгія)
Балтійська міжнародна академія (Латвія)
Міжнародний науково-освітній та навчальний центр (Естонія)
Покров Чехінвест s.r.o. (Чеська Республіка)
Київський національний університет імені Тараса Шевченка (Україна)
Національний технічний університет України
«Київський політехнічний інститут імені Ігоря Сікорського» (Україна)
Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна (Україна)
Київський національний університет будівництва та архітектури (Україна)
Державний торговельно-економічний Університет (Україна)
Сумський державний університет (Україна)
Львівський державний університет фізичної культури
імені Івана Боберського (Україна)
Ужгородський національний університет (Україна)
Державна установа «Інститут економіки та прогнозування Національної
академії наук України» (Україна)
Державна установа «Інститут демографії та проблем якості життя
Національної академії наук України» (Україна)
Українська асоціація з розвитку менеджменту та бізнес-освіти (Україна)
Полтавське територіальне відділення Всеукраїнської професійної громадської
організації «Співка аудиторів України» (Україна)
Торгово-промислова палата України (Україна)

ЗБІРНИК

III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції «СТАЛИЙ РОЗВИТОК: ВИКЛИКИ ТА ЗАГРОЗИ В УМОВАХ СУЧАСНИХ РЕАЛІЙ»

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

05 червня 2025 року

ПОЛТАВА

**Ministry of Education and Science of Ukraine
National University «Yuri Kondratyuk Poltava Polytechnic»
Educational and Research Institute of Finance, Economy, Management and Law
(Ukraine)
National School of Public Administration (Canada)
Varna Free University «Chernorizets Hrabar» (Bulgaria)
Ghent University (Belgium)
Baltic International Academy (Latvia)
The International Research Education & Training Center (Estonia)
Pokrov Czechinvest s.r.o. (Czech Republic)
Taras Shevchenko National University of Kyiv (Ukraine)
National Technical University of Ukraine «Igor Sikorsky Kyiv Polytechnic Institute»
(Ukraine)
V. N. Karazin Kharkiv National University (Ukraine)
Kyiv National University of Construction and Architecture (Ukraine)
State University Of Trade And Economics
Sumy State University (Ukraine)
Lviv State University of Physical Culture named after Ivan Bobersky (Ukraine)
Uzhhorod National University (Ukraine)
Public Institution «Institute for Economics and Forecasting of the National Academy
of Sciences of Ukraine» (Ukraine)
Public Institution «Institute for Demography and Quality of Life of the National
Academy of Sciences of Ukraine» (Ukraine)
Ukrainian Association for Management Development and Business Education
(Ukraine)
Poltava Territorial Branch of the All-Ukrainian Professional NGO «Union of Auditors
of Ukraine» (Ukraine)
Ukrainian Chamber of Commerce and Industry (Ukraine)**

COLLECTION

III International Scientific and Practical Internet Conference

«SUSTAINABLE DEVELOPMENT: CHALLENGES AND THREATS IN CONDITIONS OF MODERN REALITIES»

June 05, 2025

With the support of the
Erasmus+ Programme
of the European Union

Poltava

УДК 330.34-021.87”363”:342.77
С 76

Розповсюдження та тиражування без офіційного дозволу
Національного університету імені Юрія Кондратюка заборонено

Редакційна колегія:

Онищенко С.В., д.е.н., професор;
Крекотень І.М., к.е.н., доцент;
Глебова А.О., к.е.н., доцент;
Глушко А.Д., к.е.н., доцент;
Гришко В.В., д.е.н., професор;
Карпенко Є.А., к.е.н., доцент;
Кульчій І.О., канд. держ. упр, доцент;
Птащенко Л.О., д.е.н., професор;
Свистун Л.А., к.е.н., доцент;
Чижевська М.Б., к.е.н., доцент;
Чичкало-Кондрацька І.Б., д.е.н., професор.

Сталий розвиток: виклики та загрози в умовах сучасних реалій : матеріали
С 76 III Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції, 05 червня 2025 р. – Полтава :
Національний університет імені Юрія Кондратюка, 2025. – 387 с.

У збірнику матеріалів Міжнародної науково-практичної Інтернет-конференції розглянуто теоретичні, методологічні й практичні аспекти, виклики та загрози розвитку суб’єктів господарювання та держави в умовах сучасних реалій.

Досліджено теоретичні та практичні аспекти співпраці влади, менеджменту підприємства та громадських інституцій у контексті цілей сталого розвитку. Визначено проблеми та перспективи стабілізації фінансової системи як умова євроінтеграції України. Висвітлено сучасний стан та перспективи розвитку міжнародної економічної діяльності України. Досліджено особливості бухгалтерського обліку, аудиту, контролю й оподаткування суб’єктів господарювання в умовах сучасних реалій, а також окреслено перспективи соціально-економічного розвитку країни в контексті євроінтеграції.

Збірник розраховано на фахівців із фінансів, економіки та менеджменту, працівників органів державної влади й місцевого самоврядування, науковців, викладачів, аспірантів і студентів.

УДК 330.34-021.87”363”:342.77
С 76

*Матеріали друкуються мовою оригіналів.
За виклад, зміст і достовірність матеріалів відповідають автори*

ISBN 978-966-616-186-7

© Національний університет
«Полтавська політехніка імені Юрія Кондратюка»

ПУБЛІЧНО-ПРИВАТНЕ ПАРТНЕРСТВО ЯК ІНСТРУМЕНТ СТАЛОГО ВІДНОВЛЕННЯ ТА РОЗВИТКУ ІНФРАСТРУКТУРНОЇ СФЕРИ В ПОВОЄННИЙ ПЕРІОД В УКРАЇНІ

Збройна агресія проти України призвела до значних руйнувань критичної інфраструктури, що створило потребу у масштабному її відновленні в короткі терміни. З огляду на обмеженість державних фінансових ресурсів та необхідність оперативного реагування на потреби енергетичного, транспортного, соціального й житлового секторів, традиційні джерела бюджетного фінансування виявляються недостатніми. У цьому контексті механізм публічно-приватного партнерства (Далі – ППП) розглядається як перспективний інструмент залучення приватного капіталу, технологій та управлінської компетенції для реалізації інфраструктурних проєктів, що мають суспільну значущість [1; 3]. Такий формат взаємодії сприяє не лише відбудові, а й формуванню умов сталого розвитку відповідно до Цілей сталого розвитку ООН [4].

Метою дослідження є визначення інституційного потенціалу ППП у післявоєнному відновленні України, ідентифікація ефективних організаційно-економічних моделей реалізації інфраструктурних проєктів на умовах партнерства, а також розгляд ролі громадянського суспільства у забезпеченні прозорості та підзвітності цього процесу [5].

Публічно-приватне партнерство передбачає кооперацію між державними структурами та приватним сектором з метою реалізації довгострокових проєктів у галузі суспільної інфраструктури. В умовах післявоєнної трансформації України цей механізм забезпечує низку переваг: інвестиційна мобілізація: ППП сприяє акумуляції приватного капіталу, у тому числі іноземного, на реалізацію капіталомістких проєктів у стратегічних секторах; трансфер технологій та інновацій: залучення приватних учасників дозволяє інтегрувати сучасні технологічні рішення та ефективні моделі управління; ризик-менеджмент: розподіл ризиків між сторонами партнерства підвищує ефективність проєктного циклу та знижує навантаження на державний сектор; оперативність реалізації: гнучкість приватного бізнесу забезпечує скорочення термінів підготовки та впровадження проєктів.

Разом із тим, в сучасних умовах впровадження ППП стикається із низкою бар'єрів: недосконалість законодавства, корупційні ризики, нестача фахових кадрів в органах влади, а також низький рівень міжсекторальної довіри. У цьому контексті доцільним є впровадження тристоронньої моделі взаємодії: «влада - бізнес - громада», де кожен учасник виконує визначену функцію.

ППП у сучасних умовах виконує функцію каталізатора відновлення та модернізації державної інфраструктури. Його сутність полягає у спільній реалізації державою та приватним сектором проєктів, що відповідають суспільним потребам, при чому обидві сторони розподіляють ризики, відповідальність, інвестиції та вигоди відповідно до попередньо узгоджених умов [1; 4]. Міжнародна практика демонструє ефективність ППП у відновленні країн після конфліктів. Наприклад, у Руанді після геноциду 1994 року проєкти у сфері енергетики та освіти реалізовувались через спільні механізми держави, бізнесу та міжнародних інвесторів. У Боснії та Герцеговині, а також Косово, моделі ППП стали основою для відбудови регіональних доріг, мостів, лікарень, де саме приватний сектор виконував інженерно-технологічну частину, а держава забезпечувала регуляцію та контроль [3]. Значення публічно-приватного партнерства у повоєнній Україні проявляється у кількох вимірах, які систематизовано в таблиці 1.

Значення публічно-приватного партнерства у повосенній Україні

Фінансовий	Уряд України лише частково спроможний покривати витрати на відбудову. Згідно з даними Світового банку, лише у 2023–2024 рр. потреби на відновлення інфраструктури оцінювались у понад 400 млрд дол. США. ППП виступає способом мобілізації приватного капіталу, що дозволяє суттєво розширити інвестиційне поле без надмірного тиску на бюджет [3; 6]
Інституційний	Приватний сектор забезпечує більш гнучке управління ресурсами, ефективну реалізацію проєктів, що особливо критично у кризових умовах. Крім того, впровадження ППП сприяє модернізації державного управління та стимулює реформування інституційного середовища
Інноваційний	У межах ППП державні структури отримують доступ до сучасних технологій, нових моделей будівництва, цифрових рішень, а також досвіду операційного менеджменту, який має приватний сектор [4; 7]

Для України ключовим є розбудова прозорої, ефективної, довірливої платформи співпраці за моделлю «влада – бізнес – громада». Типові сфери застосування ППП в Україні у повосенний період можуть включати: реконструкцію та розвиток транспортної інфраструктури (мости, автошляхи, залізничні вузли); будівництво медичних і освітніх закладів; розвиток систем управління відходами (зокрема створення сміттєпереробних комплексів); інвестиції у «зелену» енергетику та енергоефективність житлового фонду; цифровізацію державних послуг та інфраструктурних систем (наприклад, Smart City-проєкти). Реалізація таких ініціатив потребує не лише фінансових ресурсів, а й узгоджених політик, правових гарантій, захисту прав інвесторів, стабільності контрактів, а також наявності технічної експертизи в органах влади та місцевих адміністраціях [3].

Таким чином, ППП є стратегічним ресурсом для забезпечення якісного, інклюзивного та інноваційного відновлення інфраструктури України. Його ефективність залежить від здатності державних інституцій формувати стабільне правове поле, забезпечувати прозорість процедур, а також від активної участі бізнесу та громадянського суспільства в реалізації проєктів [3; 5].

Список використаних джерел

1. Про державно-приватне партнерство: Закон України від 01.07.2010 № 2404-VI. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2404-17#Text> (дата звернення: 02.06.2025)
2. Про затвердження Державної стратегії регіонального розвитку на 2021–2027 роки: Постанова Кабінету Міністрів України. № 695 від 05.08.2020. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/695-2020-п#Text> (дата звернення: 02.06.2025)
3. UNDP Ukraine. Post-war Recovery and Sustainable Infrastructure Development in Ukraine: UN Policy Paper. 2023. URL: <https://www.undp.org/ukraine> (дата звернення: 02.06.2025)
4. Європейський інвестиційний банк. Public-Private Partnerships in the EU: Lessons and Best Practices. Luxembourg: EIB, 2021. URL: <https://www.eib.org> (дата звернення: 02.06.2025)
5. Сторонянська І.З., Федулова Л.І. Сталий розвиток територій в умовах посткризового відновлення. Львів: Інститут регіональних досліджень НАН України, 2022. 96 с.